

Resolutsioon

1. Komisjoni 17. detsembri 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 3846/87 (millega kehtestatakse põllumajandustoodete nomenklatuur eksporditoetuste jaoks), mida on muudetud komisjoni 15. detsembri 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 2091/2005 (eksporditoetuste jaoks kehtestatud põllumajandustoodete nomenklatuuri avaldamise kohta aastal 2006), I lisa alamrubriiki 0207 12 90 tuleb tõlgendada nii, et sellesse alamrubriiki kuuluv linnurümp peab olema täielikult puhastatud ja seetõttu omab tariifse klassifitseerimise seisukohast tähtsust see, kui rümba külge kleepub pärast selle masina abil rookimist näiteks osa soolikatest või hingetorust.
2. Määruse nr 3846/87 (muudetud komisjoni 16. detsembri 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 2765/1999) I lisa tootekoodi 0207 12 90 9990 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „ebaühtlane koostis” kohaselt võib rümbas olla kuni neli selles tootekoodis nimetatud rupskit, igaihest üks või mitu, tingimusel et kokku oleks neli rupskit.
3. Määruse nr 3846/87 (muudetud määrusega nr 2765/1999) I lisa alamrubriiki 0207 12 10 tuleb tõlgendada nii, et linnurümp, millesse on jäetud mitu selles alamrubriigis nimetatud rupskit, st kael, süda, maks ja pugu, ei kuulu nimetatud alamrubriiki.
4. Määruse nr 3846/87 (muudetud määrusega nr 2765/1999) I lisa alamrubriiki 0207 12 10 tuleb tõlgendada nii, et eksporditoetuseks klassifitseerimisel kuulub linnurümp, millel on pärast masinaga kitkumist veel vähesel hulgal sabasulgi, sulgi, suleotsi ja udusulgi, sellesse alamrubriiki, kui need kitkumisjäägid vastavad kiipsetusvalmidusele ning veatule ja standardsele turustamiskvaliteedile.
5. Määruse nr 3846/87 (muudetud määrusega nr 2765/1999) I lisa tootekoodi 0207 12 90 9990 tuleb tõlgendada selliselt, et linnurümp, mille puhul on hingetoru veel kaela küljes kinni, ei kuulu selle tootekoodi alla.
6. Tollikontrolli korral, mille eesmärk on tuvastada, kas ekspordiks esitatud kaubad vastavad ekspordideklaratsioonis deklareeritud tariifirubriigile, kehtivad osalise kontrolli tulemused nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse nr 2913/92 (millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik) artikli 70 lõike 1 kohaselt kogu tollideklaratsioonis nimetatud kauba suhtes. Seega ei saa tunnustada lubatud hälvet selliselt, et kõrvalekalle ei välista eksporditoetuse maksmist.

(¹) ELT C 209, 31.7.2010.
ELT C 274, 9.10.2010.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 17. novembri 2011. aasta otsus (Okresní soud v Chebu — Tšehhi Vabariik eelotsusetaotlus) — Hypoteční banka a.s. versus Udo Mike Lindner

(Kohtuasi C-327/10) (¹)

(Kohtualluvus ja kohtuotsuste täitmine tsiviil- ja kaubandus- asjades — Kinnisvara laenu leping, mille liikmesriigi kodanikust tarbija on sõlminud teises liikmesriigis asuva pangaga — Liikmesriigi õigusnormid, mis võimaldavad juhul, kui tarbija elukoht ei ole teada, esitada hagi selle tarbija vastu asjaomase liikmesriigi kohtusse)

(2012/C 25/19)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Okresní soud v Chebu

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Hypoteční banka a.s.

Kostja: Udo Mike Lindner

Ese

Eelotsusetaotlus — Okresní soud v Chebu — ELTL artikli 81, nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandus- asjades (EÜT 2001, L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42) artikli 16 lõike 2, artikli 17 lõike 3 ja artikli 24 ning nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 6 lõike 1 (EÜT L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288) tõlgendamine — Kohtualluvus, mis puudutab kinnisvara laenu lepingut, mis on sõlmitud tarbijaga, kes on muu liikmesriigi kodanik kui see liikmesriik, kus asub panga asukoht — Liikmesriigi õigusnormid, mis võimaldavad juhul, kui tarbija elukoht ei ole teada, esitada hagi selle tarbija vastu selle liikmesriigi kohtus.

Resolutsioon

1. Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrust (EÜ) nr 44/2001 (kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandus- asjades) tuleb tõlgendada nii, et sellega kehtestatud kohtualluvuse eeskirjade kohaldamine eeldab, et liikmesriigi kohtu lahendamata olevas kohtuasjas esinev olukord tõstatab küsimusi selle kohta, kas rahvusvahelise kohtualluvuse eeskirjade järgi allub asi sellele kohtule. Selline olukord esineb niisugusel juhul nagu põhikohtuasjas, kus liikmesriigi kohtule on esitatud hagi teise liikmesriigi kodaniku vastu, kelle elukoht on sellele kohtule teadmata.

2. Määrust nr 44/2001 tuleb tõlgendada nii, et:

— sellises olukorras nagu põhikohtuasjas, kus tarbija, kes on pikaajalise kinnisvara tagatisega laenulepingu pooleks, mis kohustab teda teist lepinguosalist teavitama igast aadressimuutusest, loobub oma elukohast enne lepinguliste kohustuste rikkumise tõttu tema vastu hagi esitamist, allub nimetatud hagi kõnealuse määruse artikli 16 lõike 2 alusel selle liikmesriigi kohtutele, kus asub tarbija viimane teada olev alaline elukoht, kui need kohtud ei suuda sama määruse artikli 59 kohaselt teha kindlaks kostja tegelikku elukohta ning neil puuduvad tõendid, mis võimaldaksid järeldada, et kostja tegelik alaline elukoht asub väljaspool liidu territooriumi;

— selle määrusega ei ole vastuolus liikmesriigi siseriikliku menetlusõiguse sätte kohaldamine, mis selleks, et vältida kohtuliku arutamise mitteväimaldamist, võimaldab läbi viia menetluse isiku suhtes, kelle alaline elukoht ei ole teada ja kes selles menetluses ei osale, kui vaidlust menetlev kohus tagab enne otsuse tegemist, et kostja leidmiseks on tehtud kõik järelepärimised, mida nõuavad hoolsuse ja heauskuse põhimõtted.

(¹) ELT C 246, 11.9.2010.

Euroopa Kohtu (teine koda) 10. novembri 2011. aasta otsus (Augstākās tiesas Senāts'i eelotsusetaotlus — Lāti) — Norma-A SIA, Dekom SIA versus Latgales plānošanas reģions, Ludzas novada dome õigusjärglane

(Kohtuasi C-348/10) (¹)

(Hanked — Direktiivi 2004/17/EÜ — Artikli 1 lõike 3 punkt b — Direktiiv 92/13/EMÜ — Artikli 2d lõike 1 punkt b — Mõiste „kontsessioon teenustele” — Bussiga ühistransporditeenuse osutamine — Õigus realiseerida teenust ja teenuseosutajale kahjumi hüvitamiseks teatud summa maksmine — Teenuse realiseerimisega seotud risk, mis on piiratud siseriiklike õigusnormidega ja lepinguga — Riigihanke vaidlustusmenetlus — Direktiivi 92/13/EMÜ artikli 2d lõike 1 punkti b vahetu kohaldatavus lepingutele, mis on sõlmitud enne direktiivi 2007/66/EÜ ülevõtmise tähtaja möödumist)

(2012/C 25/20)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākās tiesas Senāts

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Norma-A SIA, Dekom SIA

Kostja: Latgales plānošanas reģions, Ludzas novada dome õigusjärglane

Ese

Eelotsusetaotlus — Augstākās tiesas Senāts — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/17/EÜ, millega kooskõlastatakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate ostjate hankemenetlused (ELT L 134, lk 1; ELT eriväljaanne 06/07, lk 19), artikli 1 lõike 3 punkti b ja nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivi 92/13/EMÜ veevarustus-, energeetika-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate üksuste hankemenetlusi käsitlevate ühenduse eeskirjade kohaldamisega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 76, lk 14; ELT eriväljaanne 06/01, lk 315), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2007. aasta direktiiviga 2007/66/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiive 89/665/EMÜ ja 92/13/EMÜ riigihankelepingute sõlmimise läbivaatamise korra tõhustamise osas (ELT L 335, lk 31), artikli 2d lõike 1 punkti b tõlgendamine — Teenuste kontsessiooni mõiste — Leping, mis näeb ette bussiga ühistransporditeenuse osutamise, mille eest vastutasuks antakse õigus teenust realiseerida ja hankija hüvitab teenuseosutajale sellest teenuseosutamisest tekkiva kahjumi, kusjuures teenuseosutamisega seotud riski piiravad siseriiklikud õigusnormid ja viidatud leping — Riigihankelepingute sõlmimise läbivaatamise kord — Direktiivi 92/13/EMÜ artikli 2d lõike 1 punkti b vahetu kohaldatavus Lātis enne direktiivi 2007/66/EÜ siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaja möödumist sõlmitud riigihankelepingute suhtes.

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/17/EÜ, millega kooskõlastatakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate ostjate hankemenetlused, tuleb tõlgendada nii, et direktiivi artikli 1 lõike 2 punkti d tähenduses on „teenuste hankeleping” leping, millega edukas pakkuja ei kanna selle teenuse osutamist reguleerivate avaliku õiguse normide ja lepingusätete alusel suurt osa riskist, mis tellijal tekib. Siseriiklik kohus peab hindama, kas põhikohtuasjas käsitletud tehing tuleb liigitada teenuste kontsessiooniks või teenuste hankelepinguks, võttes arvesse selle tehingu kõiki tunnusoone.

2. Nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivi 92/13/EMÜ veevarustus-, energeetika-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate üksuste hankemenetlusi käsitlevate ühenduse eeskirjade kohaldamisega seotud õigusnormide kooskõlastamise